

Наша Рівненщина, частина Волинських земель, завжди славилась культурними надбаннями. Адже, саме на території нашої області були створені - перший в Україні вищий навчальний заклад - Острозька академія та Українська Першокнига "Пересопницьке Євангеліє".

Однак, умови розвитку культури в нашому краї завжди були складними. В польський період шляхта і уряд робили все, щоб перетворити українські школи в осередки католицької пропаганди і колонізації українського народу. Російський царизм також проводив реакційну політику, обмежуючи доступ українців у середні та вищі навчальні заклади, а початкова школа була під суворим контролем російської адміністрації, підвищувалася плата за навчання. За даними статистики стики в ХІХ столітті на 1000 жителів припадала одна школа, а один учень на 150 чоловік населення.

Освітня справа в селі Коловерти була занедбана, аж до 1920 року. Лише окремі жителі мали освіту. Заможні селяни наймали вчителів, які навчали дітей вдома. Вчили лише хлопців, а дівчатом, вважали, освіта зайва.

Перша згадка про школу пов'язана з відкриттям школи при лютеранській кірхі на початку ХХ століття (колонія №1).

В селі школа побудована в 1920 році. В цей час наш край перебував згідно Ризького договору (1921 року) під владою Польщі. Польські правлячі кола наполегливо проводили політику, спрямовану на національну асиміляцію меншин. Згідно закону 1924 року українські школи закривали і на їх місці створювали двомовні, з переважанням польської мови. Така школа була створена і в селі. Це була початкова школа. Семирічну освіту учні здобували в с. Іванівка. Основними навчальними предметами були: арифметика, читання, природа, історія, географія, закон Божий.

Після закінчення початкової школи діти здавали екзамени з арифметики, географії, історії Польщі.

Після встановлення Радянської влади в селі було відкрито другу початкову школу на Колонії №1, де навчалось близько 30 дітей.

Після війни в селі було відкрито семирічну школу. Першим директором був Резніков Леонід Якович. Самовіддано працювали вчителі: Науменко Олександр Ілліч, Захарчук Яків Микитович, Грицина Дмитро Васильович, Границький Феодосій Олександрович.

У 1959 році школа стала восьмирічною, а з 1989 - дев'ятирічною. До 80-х років навчання велося в двох старих приміщеннях, у яких було лише чотири класні кімнати, тому навчалися у дві зміни.

У 1970 році розпочалось будівництво нової школи. Будували приміщення самотужки: вчителі копали рови під цоколь, возили цеглу і камінь, підбивали стелю. Всіма роботами керував директор школи - Шевчук Василь Максимович. В 1976 році будівництво школи закінчили. Перейшли на однозмінне навчання.

В різні часи в школі працювало чимало хороших вчителів. Серед них:

Границька Ніна Якимівна - вчитель біології, хімії

Гончаренко Лідія Адамівна - вчитель початкових класів,

Гончаренко Євген Степанович - директор школи,

Хорт Надія Григорівна - директор школи,

Климчук Галина Адамівна - вчитель географії,

Батик Лідія Миколаївна - вчитель початкових класів,

Шевчук Таїса Михайлівна - вчитель початкових класів,

Поліщук Петро Власович - вчитель російської мови,

Ваширенко Галина Вікторівна - вчитель математики,

Чернюк Стефанія Семенівна - вчитель української мови,

Мартинчук Любов Василівна - вчитель початкових класів.

Нині відходить від нас покоління цих самовідданих сільських інтелігентів. Безперечно, велика їх заслуга у вихованні учнів, які нині працюють вчителями, інженерами, агрономами, економістами, бізнесменами, викладачами у вищих навчальних закладах, мають вчені звання.

Ось імена односельчан, які є гордістю нашої школи:

Бойко Леонід Дмитрович - закінчив філософський факультет Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка, працівник кабінету Міністрів України;

Ігнатюк Людмила Анатоліївна - закінчила Київський технологічний інститут легкої промисловості, працює головою Коломиївської райдержадміністрації;

Ігнатюк Алла Анатоліївна - директор школи міста Коломия Івано-Франківського області;

Заєць Микола Сергійович - закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, кандидат фізичних наук, завідує кафедрою фізики Київського наукового інституту напівпровідників;

Онищук Анатолій Ростиславович - закінчив Рівненський водний інститут, працює завідувачим відділу кадрів Поїлсея-водбуд м. Київ.

Процюк Ігор Валентинович - закінчив Харківський юридичний інститут, працює викладачем у Харківському юридичному інституті;

Якимчук Микола Володимирович - закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, працює прокурором в обласному центрі;

Якимчук Ігор Володимирович - завідує відділом сільськогосподарства Корецької райдержадміністрації;

Чернюк Володимир Миколайович - бізнесмен;

Бровчук Володимир Феофілович – бізнесмен (м. Київ).

Вчительська династія Шевчуків : **Шевчук Ігор Васильович** – директор Світанківської загальноосвітньої школи I - II ступенів Корецького району;

Шевчук Віктор Васильович - « заслужений вчитель України » (м. Шпола Черкаської обл.).

Хомеико Валентина Сергіївна – директор Коловертівської загальноосвітньої школи I-II ступенів Корецького району;

Онищук Любов Олексіївна – сільський голова с. Коловерти Корецького району та багато інших.

Згідно з розпорядженням Соснівського райвно від 01.10.1954 року розпочинає роботу вечірня школа сільської молоді. Вечірня школа працювала з 20 години. Навчання велося 3 рази на тиждень по 4 уроки кожного дня.

До кінця 70-х років у селі не було жодного мало писемного.

Хутори переселяли в село, велика кількість людей виїхали в міста і кількість учнів зменшилась.

Через це школу на Колонії №1 закрили, діяла школа лише в центрі села Коловерти.

Після екзаменів (7 клас - 1957 рік)

*Коловертівська семирічна
школа. 1957 рік*

*7 клас Коловертівської семирічної школи
(1957 – 58 н. р.), директор школи -
Гончаренко Євген Степанович*

*Вчителі та актив с. Коловерти
під час виборів. (1958 рік)*

*Вчителі-жінки на недільнику під час жнив
(1959 рік)*

Після педради. 1960 рік

*Після екзаменів у 8 класі. 1963 рік.
Вчителі: Ваширенко Галина Вікторівна,
Чернюк Стефанія Семенівна, Поліщук Петро Власович,
Границька Ніна Якимівна*